

Alder ingen hindring

Af Lene Høg, ad hoc kommunikation

ALDER: Min sommer har budt på mange oplevelser. Fra de små – et rådyr på sommerhusets græsplæne midt under aftensmaden – til de større: Gensyn med næsten glemte venner og en to-års fødselsdag. Blandt de store oplevelser hører også et dejligt bryllup, jeg var til forleden. Dejligt, fordi alle var så feststemte og berusede af den dér helt særlige, nærmest kollektivt romantiske stemning der kan herske ved bryllupper, fordi man her er fælles om at fejre noget éntydigt glædeligt og godt.

Og midt i rækken af begavede, underholdende og oprigtige taler, rejser mormor sig op. Tilhørerne er spændte, for mormor er både gammel, svækket af sygdom og næsten på vej til at blive lagt i seng flere gange forinden. Men så holder hun ellers et brag af en tale: En række kloge betragtninger om livets omskiftelighed, kærlighedens beståen og betydningen af tålmodighed og tillid. Serveret med humor, selvironi og charme. Selskabet sad imponeret tilbage og måske også med en fornemmelse af, at man skal passe på med at skue hunden på hårene.

Det fik mig til at tænke på, hvordan det mon er at være gammel. At være falmet udenpå, men stadig fuld af nuancer indeni. Fysisk svækket og afhængig af andres hjælp, men stadig handlekraftig og med lyst til at tage initiativer. Hurtigt udmattet, men stadig åndsfrisk med en skarp hukommelse. Mormor har også været ung engang, med drømme, længsler og lyster – og måske føler hun sig stadig sådan.

Mormor har satset, kæmpet, troet, turdet. Mormor har taget chancer, haft sejre og nederlag. Mormor har måske tænkt store tanker om at ændre verden, udgive en bog eller gå ind i lokalpolitik. Og alle disse erfaringer rummer hun stadig, selvom vi andre ved første øjekast hæfter os mest ved det svækkede og udmattede ydre.

Tove Ditlevsen har udtrykt det så fint i digtsamlingen Kvindesind fra 1955. Det tænker jeg på, næste gang jeg ser en mormor i bussen eller til bryllupsfest:

”Der bor en ung pige i mig, der ikke kan dø, før jeg selv bliver træt af at tro, jeg engang var hende, hun stirrer imod mig fra spejlet, i øjnenes sø, efter noget, der ofte er alt for svært at finde.”

Bragt i Nordjyske Lørdag den 9. august 2008